

Torenklanken

Het was even een week winter dit jaar. In 1957 was het meer een kwakkelwinter, er werd echter wel geschaatst. De Wormerse Rie Meijer, de eerste Nederlandse kampioen lange baan, in actie in Warmenhuizen op 18 december. FOTO NATIONAAL ARCHIEF

IJS EN WEDER DIENENDE door Lucie Koelemeijer

Een nieuw jaar, maar nog geen ander geluid. Corona is nog steeds onder ons, waardoor het bestuur van het Genootschap heeft moeten besluiten om de jaarvergadering die normaal gesproken in maart wordt gehouden, uit te stellen. Meer leest u daarover op pagina 2: bericht van het bestuur.

Het *Jaarboek 2020* heeft u thuis kunnen ontvangen dankzij de inzet van heel veel vrijwilligers. Zo'n 700 boeken werden aan onze leden afgeleverd en met veel enthousiasme en dank aangenomen. Opnieuw een prachtige uitgave vol interessante verhalen over historisch Wormer. Ondertussen wordt er niet stil gezeten. De commissie die zich bezighoudt met de jaarlijkse Open Monumentendag, is alweer actief. De bedoeling is dat er een fotoboek gemaakt wordt: in het boek komen foto's van gebouwen en/of woningen vanaf ongeveer 1900 tot heden die in onze gemeente vanwege hun functie een bepaalde rol speelden. Omdat het op dit moment lastig is om in archieven te duiken, doen wij bij dezen een oproep aan u. Wij zijn op zoek naar die foto's, met daarbij de vragen: van wanneer dateert het gebouw, wat gebeurde erin en wie waren de bewoners? Wat is er in de loop der tijd voor in de plaats gekomen? Wie zijn de huidige bewoners? In boekvorm krijgen we zo een beeld van Wormer zoals het er ongeveer honderd jaar geleden uit heeft gezien en wat we nu nog in het dorp aantreffen. Wij ontvangen graag uw reacties per mail: franskoelemeijer@kpn.nl

'Gien ais zonder snouw.' ■

VAN HET BESTUUR door Peter Roos

Normaal gesproken zou deze editie van *Torenklanken* ook de uitnodiging voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering bevatten. Meestal organiseren wij die in de maand maart, maar u zult begrijpen dat deze niet op de gebruikelijke wijze gehouden kan worden. Natuurlijk kan er een digitale manier gevonden worden om deze vergadering te houden, maar wij hechten veel waarde aan persoonlijk

contact met onze leden. Daarom stellen we de vergadering uit tot medio oktober. Lukt het dan nog steeds niet, zullen we toch langs de digitale snelweg besluiten moeten nemen. U ontvangt de jaarstukken dan tegen die tijd. De redactie van het jaarboek is al weer druk bezig met de volgende uitgave. U ziet, we zitten niet met de armen over elkaar. ■

ALLERHANDE door de redactie

Erratum Torenklanken 60/2020

Het onderschrift bij de foto op pagina 5 is niet juist. Het is niet de winkel van Piet de Wit maar de witgoedzaak van Dirk de Wit. Het onderschrift was afkomstig van het Gemeente-archief Zaanstad en op die manier bij de foto terechtgekomen.

Errata Jaarboek 2020

Bladzijde 23, 24. In het artikel 'Als ik me goed herinner, Henk Eeuwen' door Trees Korver zijn de bladzijden 23 en 24 omgedraaid.

Bladzijde 77 In het artikel 'Wonen op dalende bodem' door Piet Kleij is op bladzijde 77, tweede alinea, vierde regel van onderen een zin weggelaten. Achter 'Ze stonden daarom vaak onder gewone woonhuizen, molens en pakhuizen.' had moeten staan: 'De wat duurdere woonhuizen, vaak met stenen voorgevels, of geheel stenen gebouwen, zoals de kerk, het rechthuis en rijke koopmanswoningen hadden vaak doorlopende bakstenen funderingen. Een dergelijke fundering bestond uit in de grond geheide slieten of

palen met daarop lange planken die als kesp dienden. Op deze kespren was een bakstenen voeting gemetseld.'

Van de penningmeester: contributie-inning

Van de leden die een machtiging voor automatische incasso hebben afgegeven, zal de contributie 2021 in maart/april geïncasseerd worden.

Aan degenen die geen machtiging hebben afgegeven, wil ik vragen om de contributie voor dit jaar per omgaande over te maken op IBAN NL43 RABO 0114540179 onder vermelding van uw lidnummer en het contributiejaar. *Marc van der Hout, 075-6426181*

Zaanse pophistorie

Rob Hendriks schreef een rijk gedocumenteerd boek over de pop in de Zaanstreek. Wormer heeft een groot aantal bandjes gekend in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw. Deze passeren allemaal de revue, evenals de bekende podia in Wormer en Jisp. Een aanrader, met name voor diegenen die die jaren als popliefhebber bewust hebben meegemaakt. ■

FLESSENACTIE OM DE CLUBKAS TE SPEKKEN door Jos Lap

Lege flessen inzamelen bij Ons Huis, destijds gevestigd in de oude brandweerkazerne (het Westerspuithuis) aan de Dorpsstraat 9-11 in Wormer. De jongen met de fles in zijn handen is Piet Teel. Zijn er lezers die de andere kinderen herkennen? FOTO WATERLANDS ARCHIEF WAT002000516

Velen herinneren het zich vast wel. Inzamelingsacties om de club of vereniging aan extra geld te helpen. Ook vandaag nog zijn er sportclubs en scholen in Wormer die oud papier inzamelen voor wat extra inkomsten. Het Historisch Genootschap Wormer ontving vorig jaar van Gerda Sluis uit Jisp een foto waarop kinderen lege flessen komen brengen om de kas van Ons Huis te spekken. Jaap Oud deed dat ook en schreef daarover in *Een jeugd in Wormer. Herinneringen rondom een reünie van School West*, een mooi verhaal waaruit we hier een passage hebben overgenomen. 'Er waren in deze jeugdtijd van ons leven nogal wat verenigingen buiten sportclubs om die probeerden wat meer inhoud te geven aan ons bestaan. Hoe het begonnen is weet ik niet meer, maar het was er zo maar. De vereniging 'Ons Huis'.

Vlak over de Schansbrug op de Dorpsstraat was de oude brandweerkazerne. Het was een rechthoekig gebouwtje van ik denk zo'n zeven bij tien meter, met twee brede deuren, die ruim genoeg waren om als ze openstonden een brandweerauto door te laten. Maar toen de brandweer een ander onderkomen had gevonden aan het Zaandammerpad, was in het gebouw aan de Dorpsstraat een clubhuis ontstaan waarin je van allerlei dingen kon doen zoals figuurzagen en bootjes maken. Ik was lid van de figuurzaagclub. Je leerde er van triplex en soms ook van multiplex allerlei dingen zagen langs potloodlijntjes. Voor mij met twee linkerhanden viel dat niet mee, maar ik moet eerlijk zeggen, oefening baart kunst. Nou ja kunst... Het mooiste dat ik gemaakt heb, was een schemerlampje. Je zaagde uit vier plankjes wat figuren, plakte er

een gekleurd papiertje achter en op een inge-nieuze manier kon je dan die vier plankjes aan elkaar hangen, een draadje elektra erin met een fitting en een lampje en je had een mooi cadeautje voor je moeders verjaardag.

De man die ons dat leerde heette Jaap Sybrandy en hij kwam uit Rotterdam. Hij was hoofdleder van Ons Huis.

Niet altijd waren we zo creatief bezig. Soms organiseerden we een wedstrijdje hardzagen over vijftientig centimeter. Na de start-kreet 'klaar af' zaagden een paar man of hun leven ervan af hing. Handicap was natuurlijk dat er om de haverklap een zaagje knapte. Snel weer een nieuw zaagje in de beugel zetten was dan de kunst. Maar dat moest dan wel achter de rug van mijnheer Sybrandy gebeuren want zijn budget waarmee hij werkte was er niet op berekend dat een stelletje onver-laten op enkele tientallen centimeter zagen zo'n drie à vier zaagjes braken.

Geld binnenbrengen was de achtergrond van een activiteit die nu binnen het begrip recycling zou vallen. Op tal van lege flessen betaalden onze moeders statiegeld. Ons Huis nu had bedacht dat het verzamelen van lege flessen bij mensen thuis de mensen weinig zou kosten en de club geld zou opleveren. Dus was er een lege flessenactie bedacht.

Alle leden van alle clubs deden daaraan mee. Gezegd moet worden dat je bij veel adressen makkelijk de flessen los kon praten, al lukte dat niet altijd want er waren er genoeg die het statiegeld hard nodig hadden.

Natuurlijk kon je niet alle flessen in je handen houden en naar Ons Huis dragen. Gelukkig hadden wij van de zaak een handkar thuis, een houten bodem boven twee wielen, met opstaande planken tegen die bodem die je aan een handvat voort moest duwen. Die handkar mochten wij gebruiken om flessen op te halen.

Wat deden wij ons best. Helemaal vol was de bak. Maar ach, wat was dat jammer. Zo'n

handkar hoorde je op een poot neer te zet-ten die onder het handvat zat. Toen we vol trots onze vracht voor Ons Huis wilden zetten, klapte de poot naar binnen, kiepte de zaak naar voren en gleden de flessen naar beneden op het straatje om daar in glasscherven te eindigen. Daar lag al het statiegeld aan dig-gelen. Onze zin om nog verder te verzamelen lag toen eigenlijk ook meteen in scherven.' ■

Jaap Oud verhuisde in het voorjaar van 1945 – hij was toen acht jaar oud – met zijn moe-der naar Wormer. Hij werd leraar en was ondermeer zeventien jaar lang directeur van mavo De Bark in Zaandam. Eind jaren zes-tig, begin jaren zeventig zat hij voor de PvdA in de gemeenteraad van Wormer. De meeste mensen zullen hem misschien wel kennen als speler en bestuurder van GroenGeel. Zijn publicatie Een jeugd in Wormer kwam er naar aanleiding van een reünie van leer-lingen van de vijfde en zesde klas van School West uit de jaren 1948-1949.

Jaap Oud is in augustus 2020 overleden. Hij was tachtig jaar oud.

FOTO COLLECTIE HISTORISCH GENOOTSCHAP WORMER

DE MORGENSTOND IN DE ENGEWORMER door Frans Koelemeijer*

De boerderij van de familie Haijtema, Engewormer 34, Wormer. FOTO DE BOERDERIJENSTICHTING

Als geboren Friezen kwamen ze terecht in de Engewormer, aan de noordkant van de polder, Gerben Haijtema en zijn vrouw Sipkjen Ykema. Hij was afkomstig uit Koudum en zij uit Hindeloopen, beiden geboren in een boerengezin, respectievelijk in 1935 en 1937. Op het naambordje van hun huis staat Haijtema maar in allerlei documenten staat Haytema. De vader van Gerben had een vergissing gemaakt bij de aangifte van zijn zoon bij de gemeente. In plaats van Haytema werd het Gerben Haijtema en dat heeft hij maar aangehouden.

Sipkjen had niet zo veel met het boeren-bedrijf. Volgens haar vader zou ze zelfs een kalverende koe in de stal niet opmerken of een koe die dood lag. De Engewormer zag ze totaal niet zitten maar ja, haar aanstaande echtgenoot had toegehapt en zij had maar te volgen. Gerben kwam via zijn vader in

contact met een veekoopman die wel een goed plekje voor hem wist in een polder in Noord-Holland. In Friesland was er niet al te veel toekomst.

In de Engewormer stond een wat lage boer-derij die van oudsher De Morgenstond werd genoemd. Gerben kocht deze boerderij van de veehouder Kees Anne Prinsze. Toen hij de boerderij kocht, woonde Prinsze daar nog ongeveer een jaar en vertrok toen naar elders in de Engewormer. De boerderij kende toen al een lange geschiedenis van eigenaren en bewoners. Het is vermoedelijk Jan Beem-ster die zich omstreeks 1830 hier als eerste vestigde.

Beemster kocht in 1833 land van de koopman Dirk Visser uit Zaandam. Visser had diverse percelen weiland in de Engewormer in bezit. Volgens de Oorspronkelijk Aanwijzende Tafel (OAT) van 1811-1832 was naast Dirk Visser

Openbare Verkoopingen
van
vijf Huismanswoningen
en beste
LANDERIJEN,
in de gemeenten
Wijde-Wormer, Wormer, Purmerend,
IJpendam, Zaandam en Oostzaan,
ter gezamenlijke grootte van **125 bunders,**
behoorende tot de nalatenschap van den
heer **KLAAS BAAS,** door den Makelaar
J. DE BOER Hz. te Koog aan de Zaan,
ten overstaan van den Notaris
Mr. MEINDERT DONKER te Zaandijk.

Op Dinsdag 22 October 1889,
des middags 12 uur,
in het logement «De Doelen»
te **PURMEREND.**

Van de **HUISMANSWONINGEN**
„**GROENLUST,**” met beste
LANDERIJEN, ter grootte van 24
bunders 79 roeden 70 ellen; „**DE**
LAAN” met idem, ter grootte van
22 bunders 38 roeden 20 ellen, en
„**BOUWLUST**” met idem, ter
grootte van 12 bunders 20 roeden 80
ellen, in de gemeente *Wijde-Wormer*;
de **HUISMANSWONING** „**DE**
MORGENSTOND” met idem,
in de *Enge Wormer* en *banne Wormer*,
ter grootte van 19 bunders 43 roeden
95 ellen; vier perceelen goed **WEI-**
LAND, ter grootte van 3 bunders 61
roeden 50 ellen, nabij den *Wijde Wor-*
merringdijk, in de gemeente *Oostzaan*;
een perceel **WEILAND,** genaamd
«*Marijtje*,» ter grootte van 1 bunder
4 roeden 20 ellen, in de gemeente
IJpendam, en eene **HUISMANSWO-**
NING met diverse beste **LANDE-**
RIJEN, in den *Nekkerpolder*, gemeente
Purmerend, ter grootte van 21 bunders
6 roeden 60 ellen.

veehouder Ysak Gruson eigenaar van veel land in de polder.

Gruson (1746-1817) was in de Franse tijd lid van de Municipale Raad onder leiding van de toenmalige burgemeester van Wormer, François de Bas. Ook Gerrit Wildeman had naast zijn boerderij annex herberg Zaanlust bij de Bartelsluis aanzienlijk grondbezit in de Engewormer.

Jan Beemster was afkomstig uit Purmerend en woonde in 1833 met zijn gezin op Engewormer 11, het toenmalige huisnummer. In 1845 was hij alweer uit Wormer vertrokken. Hij stond overigens niet bekend als veehouder, maar als winkelier.

Na Jan Beemster is er sprake van een aantal eigenaren: Jan Ros uit Koog aan de Zaan, Geertje Verwer (weduwe van Jan Ros), Klaas Hendriksz. Baas uit Koog aan der Zaan, Cornelis de Jong uit Purmerend, Jan Wortel uit de Beemster, Klaas Sz. Schoen, Willem Keijzer, Dirk Jan en Jan Dirk Stuurman uit Koog aan de Zaan, Kees Anne Prinsze en als laatste in de rij de familie Haijtema.

De eigenaren waren niet altijd de bewoners. Zo heeft Klaas Hendriksz. Baas waarschijnlijk nooit een voet gezet in de Engewormer. De Morgenstond was het eigendom van zijn vader Klaas Baas. Zijn zoon werd al op 24-jarige leeftijd in het krankzinnigengesticht in Zutphen opgenomen en is daar nooit meer uit weg gekomen. Hij stierf in 1889 als enige erfgenaam van het bezit van zijn vader.

Dat bezit was aanzienlijk en behelsde vele 'Heerenhuizen, huismanswoningen en landerijen' in Koog aan de Zaan, Zaandijk, Westzaan, Zaandam, Purmerend, IJpendam, Wijde-wormer en de Engewormer.

In 1889 werd het gehele bezit geveild. De Morgenstond kwam toen in handen van Cornelis de Jong.

Advertentie in *De Zaanlander*, 5 oktober 1889.

Verkoop van Vee, enz.

 Op Donderdag den 7 Maart 1872, voormiddags 10 ure, zal in de Engewormer, op de plaats genaamd „de Morgenstond”, bewoond bij den Heer JAN ROS, ten overstaan van den Notaris STANT, publiek worden verkocht:

13 puik Kalkkoeijen en 2 dito Hokelingen.
Verder een restant Hooi, 1 Boerenwagen.
1 Speelwagen op veeren, zoomede eenig Boerengereedschap en Rommeling.
Alles om gereed Geld.

Advertentie in *de Purmerender Courant*, 6 maart 1872.

Ook de familie Stuurman woonde niet in de Engewormer. Gerben Haijtema heeft wel met hen te maken gehad omdat hij in eerste instantie land van Stuurman huurde. Cornelis de Jong verhuurde vermoedelijk zijn boerderij aan Jan Wortel uit de Beemster. Die vestigde zich namelijk in 1891 op de boerderij dat toen het nummer 2 had en weer later werd vernummerd naar Engewormer 3. Zo heeft de boerderij in de loop der tijd verschillende nummers gekend: Engewormer 11, 2, 3, 5, E17 en 34.

Jan Wortel kocht de boerderij van De Jong in 1891 en verkocht deze weer aan Klaas Schoen in 1918.

In 1896 overleed op het adres Engewormer 3, Petrus Groot, zes maanden oud, zoon van Klaas Groot en van Jacoba Wortel, dochter van Jan Wortel. Drukte op de boerderij!

Vóór de tijd van Jan Wortel woonde volgens het bevolkingsregister van 1850 op nummer

11 Pieter Nanning met zijn gezin. Hij was gehuwd met Trijntje Laan en samen hadden zij zeven kinderen. Dochter Aafje, een maand oud, overleed in 1852 op nummer 11.

Jan Ros uit Koog aan de Zaan kwam in 1863 in de Engewormer wonen en vertrok in 1874 weer. In de Engewormer kreeg hij vijf kinderen en in Wormer nog eens twee kinderen. Jan Ros was lid van de gemeenteraad van Wormer.

De veehouder Pieter Goedhart heeft ook nog enige tijd op de Morgenstond geboerd. Hij huurde de boerderij van de bovengenoemde familie Baas. Hij vertrok na korte tijd naar het dorp om verder te boeren op het Oosteinde, tegenwoordig nummer 50, het Oog van de Dageraad.

Mevrouw Haijtema kan zich maar moeilijk voorstellen hoe grotere gezinnen het in de boerderij konden rooien. Zelf besloten zij, omdat het woongedeelte zo klein was en

Willem Keijzer en zijn vrouw voor De Morgenstond. FOTO COLLECTIE HISTORISCH GENOOTSCHAP WORMER

het gezin Haijtema inmiddels uit vijf personen bestond, in 1968 een nieuw woonhuis te bouwen ten westen van de bestaande boerderij. Volgens haar ging het gewoon niet meer in een kamer met drie kinderen en twee volwassenen.

Als zesentwintigjarige kwam Gerben Haijtema met zijn vrouw in de Engewormer wonen. Volgens Gerben een 'stille rotpolder' waar hij maar moeilijk kon wennen, heimwee als hij in de eerste jaren had naar het Friese. Zijn vrouw had het er ook moeilijk mee. Buurvrouw Schoen nam haar echter mee naar allerlei activiteiten in het dorp. Gerben had zijn handen vol aan het werk op de boerderij en het land.

In de beginjaren was het armoe troef volgens Gerben. Gelukkig kon hij in die moeilijke tijd in de winter terecht bij de papierfabriek van Van Gelder en bij de cacaoafabriek Aurora van Stuurman in Zaandam. Toen de kinderen het huis uitgingen werd het allemaal wat makkelijker.

In eerste instantie boerde hij op gepacht land, deels achter de boerderij. Hij had zo'n vijftien tot twintig koeien en gemiddeld dertig schapen. Het was geen beste grond in de polder waarop hij het vee had lopen, 'prutgrond' om met zijn eigen woorden te spreken. In zijn beleving was het altijd te nat, maar het gras bleef groeien, ook in een droge zomer. Dat weer wel.

Aan de overkant van de ringvaart had hij de beschikking over land tot aan de Mariastraat. Hij pachtte ook land achter bakker Betjes aan de noordkant van het dorp. En via Teun Jongert die grond pachtte van de gemeente, kon hij ook terecht op het Wezenland. Dan moest hij wel over het weiland van Willem Dokter. Die had in een spontane bui gezegd dat dat natuurlijk kon. Toen echter puntje bij paaltje kwam, begon hij toch bedenkelijk te kijken toen hij het aan de orde stelde. Zijn vrouw Annie gaf de doorslag want die was erbij op het moment dat Willem het had toegezegd en die was niet te beroerd om Willem daar even aan te herinneren. Met de gemeente kwam het ook goed; een doos eieren bij de toenmalige burgemeester Loggers deed wonderen.

Het werk op het land deed hij voor een gedeelte zelf (het maaien) en voor de rest maakte hij gebruik van loonwerkers. En uiteraard was er de hulp van buurman Jan Moleenaar en later van zijn kinderen bij het binnenhalen van het hooi. Veel machines had hij daarom niet, behalve een Zetor, een tractor van Tsjechische makelij.

Hij is gestopt met boeren toen hij 58 was. De kinderen waren de deur uit en hij kon zijn melkquotum goed verkopen. Overigens betekkende het niet dat hij vanaf dat moment niets meer te doen had.

Gerben neemt ons mee naar de oude boerderij en laat zien hoe zij daar vroeger gewoond hebben. De motor van de melkmachine laat hij nog een moment brommen, die doet het nog steeds. De stal verhuurt hij voor een deel

Het deel van de stal dat Gerben Haijtema verhuurt als caravanstalling. FOTO FAMILIE HAIJTEMA

Gerben en Sipke Haijtema poserend voor hun boerderij. FOTO FAMILIE HAIJTEMA

als caravanstalling en ook in de bijgebouwen staan caravans gestald. In de loop der tijd is er wel een en ander veranderd aan de boerderij. Er is een grote aanbouw gekomen en op het erf zijn diverse bijgebouwen gerealiseerd. Binnen in de boerderij is het rieten dak nog te zien.

'Kijk daar is mijn knecht aan het werk'. Niemand in de verste omtrek te bespeuren en dan wijst hij fijntjes op de robotmaaier die bijna geruisloos het gras maait achter zijn huis. Ook al is hij inmiddels wat ouder, hij gaat met zijn tijd mee.

Vanuit zijn woonkamer kijkt Gerben Haijtema ongehinderd uit op de zeven hectare grond die hij daar nog altijd in bezit heeft en waar nu paarden lopen. Ook het nieuwe verdienmodel volgens Gerben. Hij heeft er niet al te veel werk aan want de huurders moeten zelf

voor alles zorgen. Intussen genieten zij van de wijdsheid van de polder.

De boerderij staat voor het overige leeg en we peinen over de vraag hoe oud die zou zijn. De kinderen hadden in ieder geval geen belangstelling voor het boerenpak en daarin waren zij geen uitzondering in Wormer. Samen met Johan Klaver doet Gerben nog wat werk voor het Waterschap, het schouwen van de sloten in het najaar. Inmiddels heeft hij het daarmee en met de verhuur van caravan- en paardenstalling druk genoeg. De polder is nog altijd intact en bijna even stil toen hij zich hier met zijn vrouw vestigde. Die stille rotpolder is uiteindelijk hun thuis geworden. ■

**) Het verhaal is geschreven in 2019, maar de familie woont anno 2021 nog steeds op De Morgenstond.*

SCHENKINGEN door de redactie

- ▶ Van Tinie van Soolingen, Wormer, een vlag met het verbonden hoofd erop.
- ▶ Van mevrouw Taylor, Wormer, een tekening van Van Gelder, project oud papier.
- ▶ Van Ed Rollenberg, Westzaan, een miniatuur van de Beschuitstoren met de oorspronkelijke spits, in koper uitgevoerd, zeer oud.
- ▶ Van Jacqueline Kok-Snijder, Wormer, drie tekeningen in lijst van Alfred Botterman.

Alle schenkers hartelijk dank. Geschenken foto's en dia's zullen door onze fotowerkgroep worden gescand en ingevoerd in de beeldbank van het Waterlands Archief en daarna in beheer worden overgedragen aan dit archief. De overige objecten zullen wij goed bewaren en eventueel gebruiken. ■

Het Zaandammerpad te Wormer door de ogen van Albert Botterman. Schenking van Jacqueline Kok-Snijder.

AGENDA 2021

▶ Algemene ledenvergadering 2021

Er staat zoals u hebt kunnen lezen in het bericht van het bestuur nog geen datum vast voor de Algemene Ledenvergadering. Ook de wijze van vergaderen staat nog niet vast. We houden u op de hoogte van de ontwikkelingen.

▶ Open Monumentendagen 2021

We streven ernaar om in september van dit jaar weer een nieuwe uitgave te verzorgen. Zie voor de inhoud pagina 1.

▶ Jaarboek 2021

Het Jaarboek 2021 zal in november gepresenteerd worden.

Gaat u verhuizen? Of heeft u een ander e-mailadres? Laat het ons weten!

Schriftelijk: Historisch Genootschap Wormer p/a De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer. E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl

COLOFON

Torenklanken is een kwartaaluitgave van het Historisch Genootschap Wormer. Een lidmaatschap kost € 17,50 per jaar.

Redactie

Frans Koelemeijer (eindredactie), Lucie Koelemeijer, Jos Lap,
Wietske van Soest (opmaak)
Redactieadres: Dorpsstraat 176, 1531 HR Wormer
E-mail: torenklanken@genootschapwormer.nl

Bestuur

Peter Roos, voorzitter
Arthur van Haarlem, secretaris
Marc van der Hout, penningmeester
Marc Grandiek
Nico Koelemeijer
Albert Stol

Jaarboek

Redactie: René van Maanen, Els Mak, Nico Koelemeijer,
Dick Pranger
E-mail: jaarboek@genootschapwormer.nl

Fotowerkgroep

Carla Koetsier, Rita van de Wiel,
Henk Wijngaards

Beschuitstorencommissie

Mart Daas, Frans Götz, Frans Hanegraaf, Albert Stol

Commissie omd 2019

Frans Koelemeijer, Lucie Koelemeijer, Albert Stol, Henk Wijngaards

Historisch Genootschap Wormer

De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer, 075 - 888 02 79
Opgericht: 14 december 2005
KvK-nummer: 34242956
Rabobank: IBAN NL43 RABO 0114 5401 79
E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl
Website: www.genootschapwormer.nl
Facebook: Historisch Genootschap Wormer

